

POSTANOWIENIE

Dnia 11 kwietnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki

w sprawie skazanego M. O.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 11 kwietnia 2013 r.

na skutek zażalenia obrońcy skazanego na postanowienie Sądu Okręgowego w O. z dnia 21 lutego 2013 r. w przedmiocie odmowy przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego

postanowił:

1. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że za podstawę jego wydania przyjąć art. 122 § 1 k.p.k. i uznać wniosek skazanego o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku za bezskuteczny,

2. utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie w pozostałym zakresie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 21 lutego 2013 r. Sąd Okręgowy w O. nie uwzględnił wniosku skazanego o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w O. z dnia 4 kwietnia 2012 r. Na to postanowienie zażalenie złożył obrońca skazanego zarzucając naruszenie przepisów art. 126 § 1 i art. 7 k.p.k. W konkluzji obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia przez przywrócenie skazanemu terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie uzasadnienia wyroku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne. Sąd Okręgowy w O. zaskarżonym postanowieniem odmówił skazanemu przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku z dwóch powodów. Pierwszy, że skazany nie wykazał żadnych przekonywujących przyczyn, które uniemożliwiły mu złożenie wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku w ustawowym terminie. Drugi, że przedmiotowy wniosek był spóźniony, gdyż wniesiono go po upływie zawitego 7 dniowego terminu od dnia ustania przeszkody.

Trzeba jednak zauważyć, że w przedstawionej sytuacji procesowej Sąd Okręgowy nie powinien w ogóle przystąpić do merytorycznego rozpoznania sprawy. Termin 7 dniowy do złożenia wniosku o przywrócenie terminu ma bowiem charakter zawity (art. 126 § 1 k.p.k.). Oznacza to, że czynność procesowa dokonana po upływie tego terminu jest zawsze bezskuteczna (art. 122 § 1 k.p.k.). W świetle tego przepisu nie ma zatem znaczenia okoliczność, podnoszona w zażaleniu, że skazany nie był pouczone, iż wniosek o przywrócenie terminu powinien złożyć w zawitym terminie 7 dni od daty ustania przeszkody. Brak takiego pouczenia może stanowić ewentualnie podstawę przywrócenia tego terminu, gdy został on uchybiony.

Sąd Okręgowy ustalił, że wniosek o przywrócenie terminu skazany złożył po upływie 7 dni od daty ustania przeszkody. W konsekwencji, na podstawie art. 122 § 1 k.p.k., powinien ten wniosek uznać za bezskuteczny. Tym samym nie podlegał on również merytorycznemu rozpoznaniu. Na postanowienie o uznaniu wniosku o przywrócenie terminu za bezskuteczny, jako zamykające drogę do wydania wyroku w postępowaniu kasacyjnym, przysługuje także zażalenie (art. 459 § 1 k.p.k.).

W tym stanie rzeczy, skoro zaistniała okoliczność związana z uchybieniem terminu zawitego do złożenia wniosku o przywrócenie terminu, to należało zmienić zaskarżone postanowienie, dostosowując treść rozstrzygnięcia do wskazanego jako drugi powodu jego wydania. Natomiast wobec prawidłowego ustalenia, że doszło do uchybienia tego terminu, zaskarżone postanowienie w tym zakresie zostało utrzymane w mocy.

Z tych wszystkich względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

